

[Ivar Nørgaard.]

en ordning, hvorefter der kun bliver én ansættelsesform for de enkelte områder. Vi kan forbedre vilkårene for tjenestemændene, sådan som statsministeren også sagde, og så kan vi regne med, at vi kan gøre disse vilkår så attraktive, at folk vil foretrække at blive ansat på tjenestemandsvilkår. Hvis det er tilfældet, kan de overenskomstan-sattes ansættelsesform forsvinde af sig selv. Men vi kan ikke uden videre bestemme, at på de og de områder vil vi kun have det ordnet på den ene måde, og på de og de områder vil vi kun have det ordnet på den anden måde, uden at tage hele problemet op til forhandling med såvel tjenestemand-organisationerne som de overenskomstan-satte, og det vil betyde en udskydelse af denne reform på ubestemt tid.

(Kort bemærkning).

Henry Christensen: Det var en lang formalistisk udredning, hr. Ivar Nørgaard fremkom med. Jeg tror, det havde nok så megen interesse, om hr. Ivar Nørgaard var fremkommet med sine vurderinger af, hvad vi bør sigte imod her i samfundet. Jeg har fremdeles den opfattelse, at det vil være ønskeligt at få gennemdiskuteret bl. a. her i folketinget, om det ikke vil være hensigtsmæssigt at arbejde for at tilrettelægge udviklingen sådan, at vi når det mål, jeg satte: at vi for den enkelte stilling må have én og ikke to ansættelsesformer. Det er helt klart, at skal man ændre på en bestående tilstand, må enhver af os være indforstået med, at det forudsætter iagttagelse af enhver rimelig forhandling med alle de interesserede grupper. Jeg gør mig ikke til talsmand for, at resultaterne skal nås på et bestemt tidspunkt eller ad den ene eller den anden vej. Jeg har bare ønsket her at fremføre et synspunkt, som jeg ved at også mange af de ansatte lægger vægt på. Jeg tror, det er et vigtigt synspunkt, og jeg tror, det er vigtigt, at vi først prøver at gennemdrøfte de reale grunde, inden vi begiver os ud i en alt for formalistisk diskussion.

(Kort bemærkning).

Ivar Nørgaard: Ja, hr. Henry Christensen må undskylde, at jeg er så formalistisk; men nu følger vi altså bestemte regler her i

dette samfund og også i dette ting. Konsekvensen af hr. Henry Christensens synspunkter vil være, at man ikke kan arbejde videre med disse problemer i tjenestemandskommissionen, før denne forhandling har fundet sted i folketinget, og det vil altså sige engang hen i det nye folketingsår, for vi kan netop ikke forsøge at løse disse problemer ud fra de forudsætninger, der foreligger i øjeblikket. Derfor betyder hr. Henry Christensens ønske om drøftelse her i folketinget engang til efteråret rent faktisk, at man må vente med at arbejde med sagen i tjenestemandskommissionen, til denne drøftelse har fundet sted.

Statsministeren (Hilmar Baunsgaard):

Hr. Morten Lange, der jo er botanisk kyn-dig, slog fast, at normalt sker frugtsætningen et års tid før høsten, og samtidig benyttede han lejligheden til at påpege en række dårlige frugter af regeringens politik. Nu har regeringen som bekendt siddet i godt 3 måneder, og jeg må derfor med logikken i behold — det går jeg ud fra hr. Morten Lange vil være enig med mig i — sige, at alle de dårlige frugter, han bebrejder rege-ringen for, altså er ansat i den uheldige periode, hvor han fik tildelt en afgørende politisk indflydelse i dansk politik.

Så vil jeg gerne sige til hr. J. O. Krag, at regeringen, som jeg allerede har givet udtryk for, i princippet er enig med hr. J. O. Kråg i, at det ikke alene er ønskeligt, men kan blive overordentlig værdifuldt, om vi i det fremtidige lovgivningsarbejde i hver folketingssamling kunne finde nogle meget store og afgørende områder frem, som vi i højere grad end hidtil koncentrerede store dele af folketingets kræfter om at løse. Jeg vil gerne gentage her, at jeg er enig i denne linje, og jeg vil i og for sig også gerne gentage, at jeg synes, de fem områder — ja, nu bliver det seks — som hr. J. O. Krag nævnte, er nogle af de meget væsentlige. I dette, at jeg har spurgt, om prioriteringen er den rette, skal ikke lægges andet end tvivl om selve rækkefølgen. Jeg forstår også, at den ikke er ganske endeligt valgt, men at det bare er for at påpege nogle områder, og jeg er enig. Skulle jeg selv her tilføje et emne — det bliver altså et syvende — kunne det være kommunalreformens videreførelse, her- under byrdefordelingen. Dette viser kun, at